

b) Primera intervenció

B. Barberà

Amb la finalitat de poder passar pels caminals i senders, gairebé esborrats, que ens porten al congost fluvial que encabeix els molins del poble es va fer una petita intervenció de neteja.

Vaig parlar-ne amb el Batlle que va accedir, sense cap entrebanc i crec que motivat, a deixar-me la brigada municipal composta per Gilberto i Emilio. El 24 de desembre a les vuit i quart, tots tres ple-gats, amb l'esmorzar i les eines a l'esquena, iniciàrem el recorregut. Us puc assegurar que treballàrem de debò i amb rapidesa, era vespra de festa i no volíem fer massa tard. Per no fer-me pesat heus tot seguit resumida la tasca que vam dur a terme:

Molí de la Maria:

Neteja de les deixalles que hi havia a la sala de moles, a més a més, van escombrar aquestes per tal que fossin visibles les bufadores i els molents.

Molí de l'Om:

Vam treure la terra que cobria les moles, escombràrem també la seua superfície i els meravellosos farinals de pedra d'aquest molí -jo no n'he vist enlloc-. També dins del molí netejàrem els esglaons que duïen a la revoltonada.

Fora, vam eixartellar la brossa per poder pujar al cup, rodejar-lo, seguir per la paret de la bassa i poder baixar després per l'escala que duu des de la bassa al casal. Paret i escales eren farcides de vegetació que, a poc a poc, les va destruir.

També condicionàrem l'accés del molí a l'asut.

Per arribar al molí de la Troneta utilitzàrem la paret de la sèquia, tallant, a mesura que avançàvem, tot allò que ens feia nosa.

Molí de la Troneta:

El principal obstacle per admirar la façana i entrar a l'obrador o sala de moldre era un baladre gegantí arrelat dins del molí, al llim que durant la riuada del 21 va ensorrar tota l'estança. I dic era perquè, a hores d'ara, ja no hi és, el vam capolar.

Com que netejar la sèquia fins la cova Joana vam veure que és feina de més d'un dia, ho vam deixar córrer, seguint el recorregut pel llit del riu.

Molí Conill:

Neteja de la brossa, llentiscles, argelagues i un ullastre, que envoltava el cim del cup.

Aprofitant l'ocasió que m'ofereix de comunicar-me amb tots els lectors el nostre benvolgut periòdic TOSSAL GROSS, faig una crida a tots els covarxins i covarxines per a que ens sensibilitzem envers els molins. Pensem que les restes que encara podem admirar són fruit de la suor, del treball, de la dedicació i, sobretot, de l'amor dels nostres avantpassats que, sens dubte, cercaven amb il·lusió un futur millor per les generacions esdevenidores.

Jo crec que hem d'evitar que tot aquest llegat es perdi. Voldria, doncs, que aquesta primera i simbòlica intervenció anara seguida d'altres, per aconseguir netejar la vegetació que creix a les sèquies i casals abans que aquesta acabi esborrant-los del tot. Donat aquest primer pas, el manteniment no seria costós. Amb una polvoritzada anyal amb herbicida es controlaria el creiximent de la vegetació espontània.

No puc acabar aquest prec sense somniar. I, quin és el meu somni? us preguntareu. Els que em coneixeu a fons ja ho sabeu. No és altre que restaurar-ne un. No crec que sigui un somni quimèric, això sí, caldria un esforç col·lectiu i sondejar un ample ventall de possibilitats per trobarne les més efectives. Podríem mantenir una xarrada (ja us avisaré mitjançant un pregó) entre tots els que volem salvar els molins i estem disposats a contribuir d'alguna manera. Després d'aquest primer contacte podria crear-se un comitè, una associació, o simplement un grup, que, de ben segur, amb la diversitat de parers i opinions trobaríem la manera més adient per aconseguir la finalitat comuna SALVAR ELS MOLINS.

El molí la Troneta abans de la intervenció.

Gilberto i Emilio ho van agarrar amb ganes.